

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615010190
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615010190.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Mgr. Zlatice Jankovskej a Ing. Jána Záborského v trestnej veci proti obžalovanému K. K., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. apríla 2016 v Liptovskom Mikuláši, takto
r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý:

K. K. V. T. J. V., nar. XX. X. XXXX v Q. K., trvale bytom N. C. XXX, C., okres Q. K., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Žiline,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

najmenej v období od jesene 2014 do dňa podania trestného oznámenia dňa 21. 4. 2015 v mieste trvalého bydliska v obci C., N. C. XXX, okres Q. K., spôsobil svojou manželkou I. K., nar. XX. X. XXXX, fyzické a psychické utrpenie tým, že po požití alkoholických nápojov ju viackrát opakovane fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udieral päšťami do oblasti rebier, brucha, v dôsledku čoho niekedy stratila dych a občas aj do tváre, v presne nezistený deň na jeseň roku 2014 pod vplyvom alkoholu na ňu vytiahol nôž, bil ju, nadával jej, vyhrážal sa jej, že ju zabije, preto zavolať švagra S. P. a obvinenému povedala, že ide s deťmi k sestre, na čo on zobral nôž a povedal jej, nech je ticho, že ju zabije, pričom po príchode jej švagra, obvinený zahodil nôž na stôl, v presne nezistený deň v mesiaci január 2015, kedy bola na návšteve u svojej známej, jej obvinený volal, kde sa zase kurví a nech ide domov, pričom po príchode ju na chodbe chytil pod krk a stisnutím začal škrtiť, snažila sa nadýchnuť, zmeraveli jej ruky a až keď sa nevedela nadýchnuť, pustil ju, v presne nezistený deň v mesiaci február 2015 v obývačke rodinného domu prišiel ku nej, začal ju hladkať po nohe, ktorú mu dala preč, sadol si na ňu, bez slova jej stisol ohryzok na krku a pustil ju až vtedy, keď začala chrčať, pričom po týchto fyzických útokoch mala na tele modriny, v presne nezistený deň v mesiaci február 2015, kedy prišiel večer domov pod vplyvom alkoholu, začal na ňu kričať, že je kurva, že sa kurví, že ju zabije a v kuchyni z linky na ňu vytiahol nôž a kričal, že ju zabije, na čo reagovala slovami: „Urob, čo chceš, už nevládzem!“, po čom nôž odložil, taktiež v priebehu tohto obdobia vo večerných hodinách po príchode domov pod vplyvom alkoholu, si obvinený sadol do kuchyne, spieval, vykrikoval rôzne veci a vydával zvláštne zvuky, v čase keď uspávala ich maloletého syna K. na poschodí rodinného domu, kam prišiel za nimi, aj napriek tomu, že už spali, strhával z nich perinu a kričal: „Vstávať, okamžite do kuchyne a budeš so mnou v kuchyni!“, napriek tomu, že syn K. plakal, ťahal ju za ruku do kuchyne a kričal, čo všetko on urobil, že je kurva, že jej údel je upratovať, starať sa o domácnosť a počúvať ho, vyhrážal sa jej bitkou, zabitím, ak ho nebude počúvať, čomu sa snažila aj slovne odporovať, v dôsledku čoho dostala bitku, hádzal ju po kuchyni, kričal, že chce nočnú večeru, musela mu pripraviť jedlo, ktoré rozhádzal po kuchyni a musela ho poupratovať, pričom ju opľul so slovami, napr. „Upratuj, ty špina, tu máš!“, taktiež jej v priebehu tohto obdobia opakovane a často nadával do kuriev, píč, vyhrážal sa jej, že ju zabije, že ju zničí a postará sa o to, aby jej zobrali deti,

príčom toto jeho agresívne správanie a týranie ako fyzické, tak aj psychické, sa opakuje, jeho intenzita sa zvyšuje, čím u poškodenej vyvoláva strach a obavu o jej život a zdravie,

t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie údermi, škrtením, ohrozovaním nožom, bezdôvodným odopieraním spánku a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon trestu podmienične o d k l a d á a zároveň mu u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona mu súd u k l a d á obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v priebehu skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Trestného zákona mu súd u k l a d á povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii a zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 17. 7. 2015 na K. K. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe. Následne súd rozhodol vydaním trestného rozkazu zo dňa 7. 9. 2015, proti ktorému podala prokurátorka odpor a navrhla, aby skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba súd kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, preto súd uznesením č. k. 3T/80/2015-235 zo dňa 22. 10. 2015 rozhodol o postúpení predmetnej trestnej veci obžalovaného K. K. na prejednanie senátu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 11. 2015 nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorkou a po zákonom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný.

Zotrval na výpovedi z prípravného konania, kde vypovedal, že s manželkou I. sa spoznali v roku 2008, od roku 2009 začali spoločne bývať u jeho matky a v roku 2010 sa im narodil prvý syn S., ktorého manželka po nejakej dobe opustila, dôvod nepozná. Keďže sa vrátila späť, žili spolu normálne ďalej. V roku 2011 sa presťahovali k jeho krstným rodičom do ich domu vo Važci, kde bývali aj s otcom obžalovaného, do času, kým mu neschválili obecný byt vo Važci, kde sa následne nasťahovali. Poprel to, čo sa mu kladie za vinu, medzi nimi bolo všetko v poriadku, sem tam prebiehala výmena názorov, neboli žiadne bitky, navyše v bytovke boli susedia, ktorí mohli volať políciu. Neskôr sa presťahovali naspäť k jeho matke, avšak medzi ňou a poškodenou nastali nejaké rozpory, preto navrhol presťahovanie na Tatranskú Štrbu, kde bývali v byte. So susedmi dobre vychádzali a pokiaľ jeho manželka tvrdí, že sa dialo niečo medzi nimi, mohli oni alebo ona volať políciu. Z uvedeného bytu odišli späť do bytu do Važca, kde bývali do novembra 2013, kedy sa odsťahovali do domu. Poukázal tiež na to, že v roku 2013 mali svadbu,

preto nechápal, prečo si ho brala, ak ju napádal a mala obavy o svoj život. Pripustil, že po svadbe a presťahovaní do domu, boli medzi nimi nejaké výmeny názorov a klasické hádky.

Tvrdenia a výpoveď poškodenej považoval za účelové, pretože nikdy nevolala políciu, ani nenavštívila lekára, taktiež na to, či sa nebála o svoj život, keď ju vozieval ráno do práce alebo v noci, keď ju vozieval z práce. Po jeho zadržaní opustila deti a nezaujímala sa, kto sa o ne postará.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 12. 11. 2015 vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne a poškodenej I. K. a svedkov E. H., S. P.. Na ďalších hlavných pojednávaniach boli vykonané výsluchy svedkov R. N., N. N., K. K. I., E. K., Ľ. K., C. K., Q. K., Ľ. W., V.Q. I., D. H., N. W. a znalkyň K. D. I., N. J. N..

Svedkyňa a poškodená I. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní, pričom ďalej uviedla, že s obžalovaným začali žiť asi šesť a pol roka dozadu, jeho správanie začalo až po roku od narodenia prvého syna a trvalo od roku 2011 do roku 2015. Pripustila, že v ich spolužití neboli len zlé dni, najmä rok, kedy nepil, chodil do práce a staral sa o rodinu. V správaní obžalovaného sa odzrkadľovalo, či bol alebo nebol pod vplyvom alkoholu. Ďalej uviedla, že obžalovaný mal obdobie, keď nepil a potom obdobie, keď sa spustil, a vtedy pil 3-4 krát do týždňa. Alkohol si vypil väčšinou ráno okolo 10.00 hod. alebo k večeru.

Potvrdila, že ju bil, ak sa jej chcel zastať starší syn, zbil aj jeho, strkal ju, fackal, tiež ju udrel do rebier. Taktiež jej nadával, urážal ju, že je chudera, že nič nedokázala, že je piča, kurva a podobne, vyhrážal sa, že ju zabije a vezme jej deti. V čase, keď bol opitý, mu neoponovala, pretože vedela, čo ju čaká, radšej mu len prikyvovala. Keď vytriezvel, správval sa akoby sa nič nestalo. Pri tomto jeho správaní nikoho nevolala pomoc, sťažovala sa však sestre, susede H., chodievali k nim na návštevu svokra so svokrom, pričom svokre tiež o tomto vravela, a táto mu dohovorila. Svoje správanie síce napravil, avšak len na krátko. Obžalovaný bol od roku 2011 striedavo zamestnaný aj nezamestnaný. Ona bola zamestnaná v hoteli Borovica od roku 2014, predtým bola na rodičovskej dovolenke, na ktorú po jej zamestnaní sa nastúpil obžalovaný, avšak aj v tom čase pil alkohol.

Fyzicky ju napádal rukami s výnimkou jedného razu, kedy ju napadol s nožom, raz ju chytil pod krk, a to tak, že sa k nej približoval, keď sedela na gauči, zrejme z dôvodu, že sa mu nepodvolila. Nôž proti nej vytiahol aj vtedy, keď chcela ísť na návštevu ku švagrovi, ktorý prišiel po ňu k nim a obžalovaný, keď ho videl, tak nôž odhodil. Po škrtení obžalovaným mala modriny na krku a po útoku mala modrinu na nohe, pričom túto ukazovala aj susede H.. So zraneniami u lekára nebola.

Čo sa týka správania obžalovaného k deťom, najskôr sa správval v poriadku, neskôr sa začal správať zle aj ku nim a to tak, že odmerane alebo synovi S. sľúbil, že pôjde s ním spať, ale nešiel, poslal ju, pretože šiel do krčmy alebo si vzal alkohol z budy, kde si ho skrýval, a keď sa vrátil, tak bol agresívny.

Obžalovaný napriek jej naliehaniu, problém s alkoholom riešiť nechcel a tento si nepripúšťal. Trestné oznámenie chcela podať už dávnejšie, ale bála sa, že príde o deti, svokrovci problémy neriešili, nemala na výber, už ju to nebavilo, v uvedený deň si povedala, že má toho dost. V období rokov 2011 až 2015 pil obžalovaný stále rovnako, či bývali sami alebo s jeho matkou, alkohol si skrýval na rôznych miestach. Nevedela uviesť, kedy naposledy pred podaním trestného oznámenia bola napadnutá obžalovaným, pretože cez víkend bola v práci, vždy, keď sa opil, vystrájal. Na políciu išla sama. Po podaní trestného oznámenia, ju svokra presviedčala, že sa to zmení, že to bude lepšie, aby vzala svoje oznámenie späť, že dohliadne na syna. Oznámenie chcela stiahnuť, avšak si to rozmyslela, keď sa pozrela na tie roky dozadu. Poprela, že by niekedy v období pred zadržaním obžalovaného opustila svoje deti.

Priebeh spoločného bývania s obžalovaným popisala tak, že začali spolu bývať v roku 2009, keď otehotnela, a to u svokry. V roku 2010 sa im narodil starší syn, bývali ešte so svokrou, asi po dva a pol roku sa odsťahovali na Tatranskú Štrbu, kde bývali s manželom a starším synom sami, v bytovke, kde boli susedia. Potvrdila, že v rokoch 2011 - 2012 bývali u krstných rodičov obžalovaného C. a Ľ. K., ktorí bývali dole na dolnom poschodí, a oni obývali izby na hornom poschodí, čo bolo dočasné riešenie. Vtedy obžalovaný bol agresívny, avšak nepil. Neskôr sa presťahovali naspäť ku svokre do Važca na mesiac - dva, z dôvodu, že sa vybavoval byt vo Važci, potom sa presťahovali do neho. Asi v roku 2013 sa presťahovali do rodinného domu, ktorý patrí matke obžalovaného. Po nastáňovaní do rodinného domu vo Važci, bola na rodičovskej dovolenke a dom sa dokončieval za pomoci manžela, jeho otca a známych podľa finančných možností, pričom obžalovaný aj v čase dorábania rodinného domu požíval alkohol a

pomáhal otcovi v opitom stave, v súčasnosti je dom dokončený. Svoj vzťah k rodičom obžalovaného popísala tak, že so svokrou spolu nevychádzali, avšak so svokrom bol vzťah lepší.

Deň, kedy sa stal incident jej napadnutia nožom v kuchyni, teda deň, keď mala ísť do Popradu, popísala poškodená tak, že ráno vstali, asi v polovici dňa manžel začal piť, pričom alkohol - vodku mal ukrytý v búde na pracovné nástroje, ktorá je umiestnená na dvore, ona chcela ísť k sestre a vtedy vytiahol nôž, že ju zabije. Prišiel švagor, ktorý to videl. Obžalovaný nôž zahodil a ona odišla so švagrom do Popradu. Po odchode jej manžel volal, že mu vzala deti, že si to vyžerie, preto sa rozhodla vrátiť späť. Švagor sa dostal do domu tak, že dvere boli otvorené, teda odomknuté, brána bola tiež odomknutá a bol vtedy u nich hluk, preto rovno vošiel. Švagor nôž aj manžela s nožom v ruke určite videl, pretože sa naňho pozerala. Incident sa odohral okolo piatej - šiestej v kuchyni, švagor ich hneď odtiaľ bral. Kým doobliekala deti, šiel pripraviť autosedačky, manžel sa jej vtedy vyhrážal, že ak odíde, tak ju zabije, že to bude mať dohru. Keď zistili, že svokor zobral auto aj s autosedačkami preč, išli pre ne k bratovej priateľke, ktorá býva vo Važci, potom odišli do Popradu. Nevedela dôvod, prečo vtedy manžel zobral nôž do ruky, nože boli pripevnené na magnete na kachličkách nad linkou, predtým nadával, pretože prišiel opitý z vonku. Svokor bol v uvedený deň v práci, potom prišiel k nim, keďže ho volali späť do práce, odišiel a pri incidente nebol prítomný a nevedela, že si vzal ich auto aj so sedačkami. Do Popradu prišiel pre nich svokor na základe jej žiadosti po tom, čo telefonovala s manželom.

S problémami v manželstve sa zdôverovala sestre, ktorej plakala do telefónu, že na ňu útočí, bije ju, že nemôže nikam chodiť. Keď si už myslela, že môže byť dobre, zase sa to zmenilo. Okrem sestry sa sťažovala aj susede E. H., s ktorou sa začali rozprávať a navštevovať niekedy ku koncu roka 2014, v roku 2015 sa už bežne navštevovali. Švagrovi tiež niekedy o svojich problémoch povedala, ale nevedela uviesť, kedy. Taktiež sa sťažovala priateľke svojho brata, a to niekedy v období, keď sme sa nasťahovali do domu. Sestra aj priateľka brata jej radili, aby to riešila. Pri spôsobení zranení však nikto nebol prítomný. O modrinách na krku hovorila s N. N., ktorý bol prevádzkarom hotela, v ktorom pracovala, a ktorý napriek tomu, že sa ich snažila zakryť makeurom, si ich sám všimol. Všimol si na nej, že nie je v poriadku, keď prišla do práce a rozprávali sa o tom. Tieto modriny na krku mala asi na jeseň, presný dátum uviesť nevedela a boli zo škrtania obžalovaným. O modrinách tiež vedeli sestra so švagrom, ale ich nevideli. Modrinu na nohe ukazovala E. H., ktorej viackrát vravela, že manžel vystrájal, rozprávali sa o tom, preto jej tú modrinu ukázala.

Svoje detstvo popísala ako bežné, pričom otec, ktorý bol alkoholik, od nich skoro odišiel, preto vyrastala s mamou. Pripustila, že v minulosti bola umiestnená na psychiatrii kvôli záškoláctvu, bolo to dvakrát po 4 mesiace v 13. roku a v 15. roku. Diagnózu uviesť nevedela, zrejme preto, že matka nezvládla jej výchovu. Závislá ani liečená od alkoholu ani drog nebola.

Svedkyňa E. H., ktorá je susedou obžalovaného a poškodenej, odkedy prerobili dom a prisťahovali sa do susedstva, v prípravnom konaní vypovedala, že poškodená ju navštevovala aj s deťmi, pričom jej povedala o problémoch so svojim manželom, teda s obžalovaným, o jeho problémy s alkoholom, o tom, že ju udrhel, hádkach v prítomnosti detí, ako aj o modrinách. Poprela však, že by bola prítomná pri nejakom fyzickom útoku zo strany obžalovaného voči poškodenej, len raz, keď bola u K. na návšteve, obžalovaný prišiel domov pod vplyvom alkoholu, žiadal si niečo na jedenie, čo nedostal, preto bol nahnevaný, zovrel ruky do pästí, manželke však nimi nehrozil. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že obžalovaného videla skoro každý deň a poprela, že by ho videla naozaj opitého, keďže prišiel po svojich, hoci pod vplyvom alkoholu bol. Poukázala na to, že vyšetrovateľ pri výpovedi v prípravnom konaní jej stále vnucoval svoj názor, že obžalovaný pije. Taktiež poprela, že by sa jej poškodená niekedy na problémy s manželom sťažovala. Svoje rozpory vo výpovediach vysvetlila tak, že trpí cukrovkou, má kolísavú hladinu cukru, preto niekedy nevie, čo robí, ani čo robila včera, nevie o tom, že niečo také uviedla a zároveň bola vo veľkom strese z toho, že vypovedá na polícii. Potvrdila pravdivosť svojej výpovede len vo vzťahu k modrine, ktorú na poškodenej videla, ale nevedela uviesť, ako k nej prišla, s tým, že sa jej robili modriny, keď sa buchla.

Svedok S. P., druh sestry poškodenej, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného poznal ešte skôr ako sa so I. vzali. Stretávali sa, navštevovali, postupom času však zistili, že K. si rád vypije, čo podľa neho nie je zvláštne, avšak niečo nebolo v poriadku. Na poškodenej videl modriny a raz bol svedkom incidentu, keď bol u nich v dome, pretože mu I. volala, keď bolo zle, prišiel tam aj so svojim malým synom, pretože jeho partnerka vtedy pracovala. Z domu počul krik, keď vstúpil dnu, videl I. a K. ako stoja

oproti sebe. K. držal v ruke nôž, či jej chcel ublížiť alebo nie, to uviesť nevedel, keď ho zbadal, nožík odhodil. Obžalovaný bol v čase tohto incidentu pod vplyvom alkoholu. Potom bolo chvíľu tiché obdobie, zdalo sa, že bude dobre, až jedného dňa tohto roku im I. volala, že na K. podala trestné oznámenie, že nevie, čo bude, či jej pomôžu. V minulosti, keď ich vyhodila mama obžalovaného z domu im pomohli tak, že našli byt na Tatranskej Štrbe, zaplatili depozit, urobili nákup, aby neostali s deťmi na ulici. Obžalovaného videl počas návštev viackrát pod vplyvom alkoholu, aj keď bývali u K. matky, kedy ich presvedčil, aby ostali na víkend alebo do nasledujúceho dňa, preto si aj vypili, pričom obžalovaný bol v nálade už po ich príchode, nebol však úplne opitý. Mal vedomosť o tom, že vždy, keď volala poškodená, že je zle, tak obžalovaný opitý bol. Hoci v čase návštev počul večer medzi nimi hádky, nezasiahol, pretože mu v tom zabránila jeho partnerka. Uviedol, že k nezhodám medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo asi tri roky, vedel, že sa I. trápila, že to bolo neúnosné. Jemu osobne sa poškodená s tým, že by ju obžalovaný napádal alebo týral, nezverila. Pokiaľ sa týka starostlivosti o domácnosť a deti potvrdil, že tak robili obaja, či už K. alebo I.. O verbálnom napádaní poškodenej obžalovaným mal svedok väčšinou sprostredkované informácie od svojej partnerky, ale vtedy, keď ho I. volala, že ju ohrozuje a keď vošiel do domu, počul ako obžalovaný hovoril poškodenej „si kurva, nestaráš sa o nič, si piča“. Taktiež mal vedomosť o vzťahu poškodenej so svokrou, ktorý nebol dobrý, pretože svokre nestačilo ako sa I. starala o rodinu, starala sa do ich spolužitia a asi aj preto chodili málo oni k nim. Tiež poukázal na to, že starí rodičia v súčasnosti bránia poškodenej v kontakte s deťmi, nedovolia jej ich vidieť osobne, nepustia ju do domu a vytvárajú zlé podmienky, aby sa s nimi nestretávala, hoci sa snaží o nich zaujímať, taktiež jej odhlásili trvalý pobyt.

V období od 2011 do 2015, sa navštevovali rôzne často, najmä cez víkend. Keď bývali u matky obžalovaného, nebolo to často, boli len u nich na dvore. Keď sa presťahovali do kúpeného domu, tak u nich aj prespali. Za rok späť od apríla 2015 sa už menej často navštevovali a dôvodom bolo to, že to nebolo únosné s obžalovaným, pretože vždy, keď prišli, mal vypité. Do domu prišli vždy ohlásení, okrem dňa, kedy sa stal incident s nožom, ktorého bol prítomný. Nevedel uviesť, kde obžalovaný popíjal, avšak stále utekal von z domu, niekde do stodoly. Z toho dôvodu tam už nechceli chodiť.

Modriny na poškodenej si všimol niekedy v predošlom roku, keď prišli ku nim na návštevu, jeho družka s poškodenou ostali dnu, on s obžalovaným išiel von fajčiť, kde mu ukazoval okolie domu, pričom keď sa vrátil dnu, videl ako mala I. vyhrnuté tričko a ukazovala svojej sestre, teda jeho partnerke, modrinu, ktorú mala niekde na boku, na trupe.

Podrobne sa vyjadril aj k incidentu s nožom, ktorý sa stal v zime roku 2014, mesiac, si už nepamätal, kedy mu vo večerných hodinách, niekedy po šiestej, bola už tma, neočakávane telefonovala poškodená, čo považoval za nezvyčajné, aby volala priamo jemu, pričom plakala, že sa obžalovaného bojí, aby pre ňu prišiel. Preto bez váhania vzal svojho syna, s ktorým bol doma sám, ktorý ho po príchode na miesto čakal v aute. Cesta po diaľnici mu trvala asi 20 minút. Keď prišiel pred bránu ich rodinného domu, všetko bolo pozatvárané, otvorené bolo len jedno okno na kuchyni, odkiaľ počul krik, keďže brána bola odomknutá, vošiel do dvora, taktiež dvere na dome boli odomknuté, preto vošiel do kuchyne, kde K. a I. stáli oproti sebe. K. ju držal za rameno jednou rukou, v druhej ruke mal nôž, ktorého čepeľ smerovala späť, teda nie proti nej a túto ruku držal pri tele. Nespomenul si už, v ktorej ruke držal nôž, pravdepodobne to bolo v pravej ruke, tento držal oproti poškodenej. Keď ho obžalovaný zbadal, zahodil nôž a ostal ako zamrznutý. Svedok poškodenej povedal, že idú preč, s obžalovaným sa nerozprával. Obžalovaný poškodenej hovoril, nech nejde, že budú z toho problémy, že má známeho policajta, nejakého X.. Svedok zatiaľ čakal, kým si I. zbalí veci, následne vzal deti, išiel som s nimi preč smerom k autu, pričom poškodená ešte ostala v dome s obžalovaným a nasledovali ich von, takže počul, čo obžalovaný rozprával. Keďže zistili, že nemajú autosedačky pre deti, pretože ich auto vzal I. svokor, ktorému poškodená predtým volala, že chce ísť preč, ale on jej nepomohol, preto odišli k priateľke I. brata, ktorá im dala ich autosedačky a odišli do Popradu. Počas cesty K. niekoľkokrát volal I., aby sa vrátili, že bude zle. On s nikým netelefonoval. Poškodená sa v jeho byte zdržala asi hodinu, hodinu a pol, čas však presne nesledoval. Po poslednom K. telefonáte sa rozhodla, že sa predsa len vráti a do Popradu prišiel pre ňu svokor, asi okolo 22.00 hod. V čase ich príchodu domov K. už spal a bol už klud. Nepamätal si už, či sa pri príchode autom k domu s niekým míňal. Nikoho iného si nevšimol ani, či ho niekto pri dome videl. Auto zaparkoval pred bráničkou. Po príchode do domu prešiel cez bráničku, ktorá sa zatvárala na klasickú kľučku, ďalej cez vchodové dvere domu, oboje boli zatvorené, ale odomknuté a ďalšie interiérové dvere boli otvorené. Nad dôvodom telefonátu poškodenej práve jemu sa nezamýšľal, snažil sa rýchlo konať, pretože obžalovaný sa jej vyhrážal, ubližoval jej a zrejme to bolo najhoršie, čo zažila. Hoci nechal poškodenú s obžalovaným

v kuchyni po jeho odchode s deťmi do auta samu, urobil tak, pretože ho o to požiadala, aby som sa nebál, K. naliehal, že jej chce niečo povedať. Časový úsek od príchodu do domu až do 22.00 hod., kedy poškodená odišla z Popradu, uvádzal svedok približne s tým, že presné časy si nepamätal a nejakú dobu strávil tiež hľadaním autosedačiek vo Važci. Svojej partnerke zrejme telefonoval o tom, že ide do Važca, pretože bola v uvedený deň od 09.00 do 21.00 hod. v práci, či ju kontaktovala poškodená, uviesť nevedel. Obžalovaného popísal tak, že nie je zlý chlap, len nesmel mať vypité, vtedy bol agresívny, ale keď vypité nemá, agresívny nie je. Jedinú osobnú skúsenosť s jeho agresivitou mal počas incidentu s nožom, inak s ním nebol, keď bol agresívny, nemal ani vedomosť, že by bol agresívny na niekoho iného. O tom, že sa obžalovaný v minulosti pobil vedel len z počutia. K okolnosti, prečo si poškodená vzala obžalovaného za manžela v auguste 2013, keď týraná mala byť od roku 2011, sa svedok nevedel vyjadriť. Pokiaľ sa vo svojej výpovedi odchyľil od výpovede z prípravného konania, svedok poukázal na odstup času, ktorý od jeho výpovede, ako aj od incidentu, ktorého bol prítomný, už plynul.

Svedkyňa R. N., sestra poškodenej, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že K. je za triezveho stavu úplne iný človek, ako keď je opitý. Akonáhle si vypije, je agresívny, nedá sa s ním vyjsť. V období od roku 2011 až kým ho nevzali policajti, bola prítomná jedného incidentu, ktorý sa stal asi rok dozadu, ale v lete, kedy jej volala sestra, aby prišla pre ňu, že K. je agresívny, napáda ju, preto ju chcela vziať so sebou, kým sa on neukľudní. K. nechcel, aby odišli, snažil sa im v tom zabrániť, chcela zavolať policajtov, jeho mama nesúhlasila. Vtedy sa na I. zahnal a chcel ju udrieť, keď pripútavala syna v aute. Svedkyňa chytila obžalovaného za ruku, aby mu v tom zabránila, po čom ju začal naháňať okolo auta. Ďalej uviedla, že obžalovaného veľakrát videla opitého, keď boli u nich na návšteve, pred nimi však poškodenú nenapádal, nenadával jej, až keď si ľahli, počula, ako na ňu kričal, že je kurva, že je piča, že nič nerobí, že sa nestará o domácnosť, že sa chodí kurviť a podobne. Veľakrát jej sestra telefonovala, aj viackrát za deň, plakala, že jej volal do roboty. Taktiež jej veľakrát sestra telefonovala, ako ju bil, obtíkal, útočil na ňu, bez ohľadu na to, či mala aj malého syna na rukách. Rozprávala jej tiež, ako jej nadával, ponižoval ju a urážal aj, keď bola tehotná. K frekvencii útokov sa vyjadrila tak, že k tomu dochádzalo aj každý deň alebo dva - tri krát do týždňa, kedy jej sestra volala s plačom, že na ňu útočí aj pred deťmi, ale to vždy iba, keď mal vypité. Keď nemal vypité, bolo všetko v poriadku a staral sa o rodinu, pracoval, aj okolo domu. Najprv mali dobré obdobie, podľa jej názoru však celkovo bolo viac zlých dní.

K frekvencii požívania alkoholických nápojov obžalovaným, vypovedala, že to bolo vždy iné, niekedy raz do týždňa alebo inokedy aj štyrikrát do týždňa, keď ťahal nejakú šnúru. Svoj vzťah k nemu charakterizovala ako bezproblémový, vedeli sa aj porozprávať. Zhodnotila, že pokiaľ obžalovaný nepil rok po narodení prvého syna S., vtedy mali s jej sestrou bezproblémový vzťah. Matka obžalovaného podľa svedkyne vedela o jeho správaní voči I., keď sa opil, pretože u nich bola prakticky skoro každý deň, chcela, aby sa liečil, napokon však stála na jeho strane a presviedčala I. nech nikomu nič nehovorí, nič nerobí, že si s ním urobí poriadok ona. Viackrát sestre navrhla, aby situáciu riešila, ale vždy sa to nejako utriaslo, pretože na druhý deň obžalovaný vytriezvel, správal sa už dobre. Podľa jej vedomostí jej sestra podala trestné oznámenie na podnet kolegov z práce, kde si všimli časté telefonáty, plač, zmenu správania, modriny, často krát jej volával opitý a vyhrážal sa jej alebo musela riešiť deti, ktoré ostali samé, ak sa opil.

Na poškodenej videla zranenia na krku, rukách, chrbte, kde mala modriny z toho, že ju škrtil, hodil o stenu, obtíkal ju a podobne, povedala jej o tom ona. O incidente s nožom sa dozvedela od sestry alebo svojho druhu, v uvedený deň sa oni dve nestretli, pretože bola v prác, keď som prišla domov, už u nich poškodená nebola.

Ďalej vypovedala, že má vedomosť o dvoch incidentoch s nožom, toho ktorého bol prítomný jej partner a taktiež o jednom predchádzajúcom, o ktorom vie od sestry, na bližšie okolnosti si už nepamätala. Obžalovaný podľa svedkyne prvýkrát napadol poškodenú, keď bola tehotná s prvým synom S., nevedela však kedy presne, ani za akých okolností, prišiel vtedy opitý a nadával jej. Fyzické zranenie u nej videla asi v roku 2008, keď bola tehotná s J., mala podliatiny na rukách, pretože sa pohádali a chytil ju za ruky. Mala vedomosť o tom, že kým bývali u K. mamy, táto sa snažila na to dozrieť, aby na poškodenú fyzicky a slovne neútočil. Čo sa týka sily útokov, ich frekvenciu a priebeh v období rokov 2011 do augusta 2013 tieto popísala tak, že to bolo stále to isté, pravidelne, keď prišiel opitý, vynadal jej. V každom ročnom období, na tom nezáležalo, ale na tom, ako často si vypil. Pripustila však, že mal aj v tomto období úseky, kedy nepil a keď bolo všetko v poriadku, teda sestra jej povedala, že boli také obdobia, keď bolo

všetko v poriadku. Nevedela uviesť, či v období od roku 2011 do augusta 2013 videla na svojej sestre nejaké zranenia, ktoré by mohli pochádzať z útokov alebo týrania.

O tomto správaní obžalovaného, vedeli jeho rodičia, dve susedky, ktoré bývali v susedstve ich domu, a to pani H., ktorá býva oproti a suseda, ktorá má s nimi spojený dom, ktorá im strážila deti. Tiež sa sťažovala bratovej družke, ktorá býva v rovnakej obci, pričom bola svedkyňa prítomná. Taktiež ona občas hovorila so svojim partnerom o tom, že obžalovaný na sestru útočí. Osobne však nebola prítomná pri týchto agresívnych prejavoch, vedomosť o nich mala väčšinou od svojej sestry.

Na návšteve v dome obžalovaného a poškodenej sa vždy dohodli, dnu sa dostali v závislosti od toho, či bránička bola alebo nebola odomknutá. Ak bola zamknutá, tak sestre prevzvonila a prišla otvoriť. Ak nebola zamknutá, tak cez kľučku na bráničke vošla do dvora, pričom naposledy tam bola v roku 2014. Poukázala na to, že bránička sa u nich prerábala a menila sa kľučka, ale nevedela uviesť kedy to bolo.

Nemala vedomosť o tom, že by poškodená mala v práci nejaké problémy. O tom, že sestra podala trestné oznámenie sa dozvedela v uvedený deň, kedy jej telefonovala. Svoju sestru popísala ako normálnu matku, ktorá sa starala o svoje deti, ak práve nepracovala, obaja sa starali striedavo, a taktiež tam chodili K. rodičia.

Od sestry mala vedomosť, že obžalovaný bol aj pod vplyvom alkoholu, keď sa mal starať o deti. Ďalej poukázala na to, že obžalovaný bol za triezveho stavu úplne iný človek, pracoval, staral sa o domácnosť, o deti, prerábala dom, robil okolo domu, ale len do času, kým si nevypil. Keď si vypil, o nič sa nezaujímal, zaujímal ho len fľaška a bol agresívny voči sestre, voči jeho rodičom, vyvolával spory v dedine.

Vypovedala, že v detstve žili s mamou, pretože otec ich opustil, pričom otec aj partner matky boli agresívni na ich matku, navyše partner matky I. zbil. Vylúčila, že by jej sestra bola liečená na alkohol alebo iné psychotropné látky, bola liečená na psychiatrii z dôvodu útekov z domu, pretože sa nezmohla pozerieť na to, čo sa dialo u nich doma. So svadbou poškodenej s obžalovaným nesúhlasila a zúčastnila sa jej, lebo to bolo sestrine pranie. V súčasnosti poškodená volá svojim deťom každý deň, navštevuje ich, ak jej to je umožnené starými rodičmi.

Svedok N. N., bývalý nadriadený poškodenej, na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že od marca 2013 pracuje vo Wellness hoteli Borovica ako manažér, kam poškodená nastúpila asi vo februári alebo marci 2014, pričom do priameho pracovného kontaktu sa v dôsledku prehodenia pracovných zmien dostali v septembri alebo v októbri 2014. Pracovné zmeny boli rozdelené na krátky a dlhý týždeň, dĺžka pracovnej zmeny poškodenej bola od 7.30 hod. do 22.00 hod., dĺžka pracovnej zmeny prevádzkara od 7.00 hod. do 19.30 hod. Pred prehodnením pracovných zmien bola s poškodenou v častejšom kontakte riaditeľka hotela, ktorá ho upozornila na to, že I. K. je zamyslená, nesústredená, v jej práci sa objavili nejaké nedostatky. Nemal však vedomosť o tom, od kedy sa nesústredenosť poškodenej mala prejavovať. Taktiež ju upozornil na používanie mobilu v práci, keď argumentovala, že je to kvôli deťom, aby vedela, či sú v poriadku. Keď sa poškodenej pýtal, či má nejaké problémy a potvrdila, že má problémy doma s manželom, ktorý ju bije, chytil ju pod krk, pretože má problémy s alkoholom, je agresívny a k nej násilný. Neskôr v iný deň mu aj ukázala modriny, ktoré sa nachádzali v dolnej časti krku, jedna bola menšia a druhá väčšia. Okrem týchto zranení, iné zranenia na poškodenej nevidel. Taktiež mu nevravela o žiadnom konkrétnom napadnutí zo strany manžela, len všeobecne. Svedok o tom informoval aj riaditeľku hotela, domnieval sa že I. K. sa s tým podelila aj s inými kolegami, každý o tom vedel. Tiež jej on, aj kolegovia navrhli, aby to riešila a rozhodla sa tak, že podala trestné oznámenie. Jej pracovnú morálku na jar oproti jeseni a zime hodnotil ako nezmenenú. Hotel bol v tom čase, od mája do augusta 2015 uzatvorený kvôli rekonštrukcii. V júli 2015 ukončila I. K. pracovný pomer v hoteli z dôvodu, že júlový výplatný termín meškal kvôli čomu neprišla na zmenu, preto jej bolo navrhnuté ukončenie pracovného pomeru dohodou. O podaní trestného oznámenia sa dozvedel od poškodenej niekedy na jar, následne bol na výsluchu na polícii. S obžalovaným sa nikdy predtým nestretol a poprel, že by medzi ním a poškodenej I. K. bol nejaký milostný pomer, ich vzťah bol pracovný, kolegiálny. Poškodenú viezol raz po práci domov, pretože skončila skôr a ponáhľala sa domov k deťom a on to mal po ceste, pričom ho požiadala, aby zastal v dedine, na dátum si nepamätal.

Svedok K. K. I., otec obžalovaného, vypovedal, že počas celého spoluzitia jeho syna s manželkou, nevidel nič také, žili pekne, v pohode žili najprv ako druh a družka. Potom ako sa nastahovali do domu

a nevesta išla do práce, nastalo medzi nimi niečo, ale nič vážne, len menšie výmeny názorov, čoho on bol prítomný aj s deťmi, a oni si vymieňali názory, že niečo neurobila a tak podobne, ale bolo to až v tom období, keď začala robiť. Do tejto výmeny názorov sa nestaral, bol s chlapcami v izbe. Keď sa hádali, syn bol triezvy, nevidel ho, že by popíjal. Svojho syna ani raz za obdobie od roku 2011 do vzatia do väzby nevidel pod vplyvom alkoholu. Nemal ani kedy piť, pretože robil a chodil s autom, taktiež pre poškodenú do práce spočiatku aj každý večer, keď bolo všetko v poriadku, potom po dvoch dňoch, keď jej končila zmena, preto v práci prespávala. Do domu svojho syna chodil pomáhať robiť, aj okolo domu, aj s deťmi, pretože syn robil okolo domu, on bol s malým vnukom, nevesta bola vtedy s tým menším vnukom alebo pri televízore. Uviedol, že vôbec nebývali v spoločnej domácnosti, chodil tam na návštevu po 15.00 hod., pretože je zamestnaný, a pracuje od 6.00 do 14.00 hod. Vypovedal, že obžalovaný s poškodenou bývali sami, najprv bývali u matky obžalovaného, teda exmanželky vo Važci, potom v bytovke vo Važci, v druhej bytovke vo Važci a potom v Štrbe. V roku 2011 bývali u synovej mamy asi rok, nezhodli sa svokra s nevestou, pretože táto sa nechcela starať o staršieho vnuka. Obžalovaný v tom čase nebol zamestnaný, bol na materskej, pretože poškodená nemala ešte 18 rokov. Taktiež, keď bývali na Štrbe ku nim chodil, keď mohol, hneď z roboty, skoro každý druhý deň, aby doniesol nákup a pohral sa s vnukom. Odkedy sa presťahovali späť do Važca a prerábali dom, teda od roku 2014, začal ku nim chodiť každý deň. Poškodená v tom čase už bola zamestnaná, robila na dlhý a krátky týždeň. Obžalovaný každý deň robil na dome, robila sa fasáda vo výške, na lešeniach, taktiež obklady, dlažby aj s cirkulárom a pílou, takže vylúčil, že by jeho syn požíval počas toho alkohol. Taktiež v minulosti spolu pracovali a nenašiel ho, že by mal vypité. Vypovedal, že nejaký čas bývali aj s ním aj s jeho bratom asi tri - štyri mesiace v rodinnom dome vo Važci, kde medzi nimi nedochádzalo k nezhodám.

Svojho syna popísal ako pohodového, v klude, dal si poradiť, vedel si všetko urobiť. Nikdy sa nevyskytol fyzický násilný konflikt medzi ním a jeho synom, tiež nemal vedomosť, že by mal napádať nejakých kamarátov alebo občanov Važca. Poškodenú, teda svoju nevestu popísal ako náladovú, ktorá si nenechala poradiť a robila naschvál naopak. Mal pocit, že nevesta bola pod vplyvom svojej sestry. Matka obžalovaného k nim chodievala niekedy každý deň alebo dva trikrát do týždňa, napr. doniesť nákup, vo večerných hodinách, o piatej - šiestej, zdržala sa hodinku - dve, pretože deti chodili o siedmej spať. Nevesta sa mu nikdy nesťažovala na správanie jeho syna. Svoj vzťah k synovi hodnotil ako dobrý. U sestry jeho nevesty bol raz, ale nie dnu, a to v deň, keď si išiel požičať auto, ktoré patrí jeho exmanželke a toto auto používal ich syn, ktorému telefonoval, pretože nebol doma, prišiel do domu okolo štvrtéj - piatej poobede, vzal si kľúče a šiel si vybaviť svoje veci. Nevesta mu povedala, že ide ku sestre na návštevu, príde pre ňu priateľ sestry, s tým, že už boli nachystaní, aj deti boli poobliekané. Pri odchode zo synovho domu míňal priateľa sestry jeho nevesty asi dvesto metrov od domu, neskôr mu ešte volali, že nemajú sedačky, ktoré ostali v požičanom aute. Potom mu večer okolo deviatej volala nevesta, aby prišiel pre nich, čo aj urobil, naložil deti, nevestu, ktorí už čakali vonku a odišli. Dôvod odchodu mu nepovedala, tiež mu nepovedala o údajnom incidente. Keď prišli domov, jeho syn bol doma a spal. V uvedený deň jeho syn odišiel do stolárskej dielne v poobedňajších hodinách, o čom mu povedala jeho nevesta. Poprel, že by sa susedia v bytovkách, kde bývali obžalovaný s poškodenou, na nich sťažovali. Na tele poškodenej nevidel žiadne zranenia, ktoré by mali pochádzať z údajného týrania, jeho syn sa ani nesťažoval na poškodenú, že nevykonáva v domácnosti nejaké práce, urobil ich namiesto nej sám.

Vzťah poškodenej k staršiemu synovi popísal ako relatívne slabý, k mladšiemu synovi lepší, podľa jeho výpovede starostlivosť o deti a všetky domáce práce vykonával výlučne obžalovaný so svojou matkou, keď nevesta prišla domov, všetko bolo urobené. Poukázal na to, že svojim vnukom sa plne venuje, sú na ňom závislí, rovnako ako na jeho synovi. Mal vedomosť o tom, že nevesta opustila deti hneď po pôrode, ale nevedel uviesť prečo. Potvrdil, že obžalovaný využíval automobil jeho matky skoro každý deň a v čase, keď nebol zamestnaný, chodil na brigády do stolárskej dielne, ktorá patrila L. W.. Tiež popísal spôsob vchádzania do domu obžalovaného a poškodenej, ktorý je oplotený, blízko cesty, zamyká sa a každý kto išiel, musel zvonit' alebo odomknúť si, pretože bránička oplotenia je zaistená guľou, ktorá nie je otočná, je zvonku na kľúč a vchodové dvere sú s bezpečnostným zámkom, pričom počas dňa sú sústavné zamknuté kvôli deťom. V tomto stave sa nachádzali hneď ako sa nastahovali, čo bolo v októbri a nikdy sa nestalo, aby bránička alebo vchodové dvere ostali odomknuté. Nevedel sa vyjadriť k tomu, ako často chodila nevesta k sestre do Popradu, taktiež prečo sa poškodená vydala v roku 2013 za jeho syna, keď ju mal týrať. Poškodená sa v súčasnosti zaujíma o deti asi trikrát do týždňa a to telefonicky, avšak deti jej k telefónu nedajú.

Svedkyňa E. K., matka obžalovaného, vypovedala, že poškodená sa k nim prisťahovala asi v roku 2009. V roku 2010 sa im narodil syn, v roku 2011 sa odsťahovali, pretože sa s nevestou nezhodla, takže ich vysťahovala, čo bolo niekedy po Vianociach, potom v strede januára alebo začiatkom februára sa odsťahovali ku krstnému otcovi na B. č. XX, C., kde boli do júna. Potom sa sťahovali do bytovky, ktorú im pomáhala vybaviť, dala im peniaze na vklad, ktorý tam bol potrebný a tiež nábytok. Okolo Vianoc roku 2011 prišiel obžalovaný, že to nezvládnu po finančnej stránke, preto ich na jar 2012 prijala bývať späť k nej. V lete 2012 odsťahovali do Tatranskej Štrby, odkiaľ sa museli vysťahovať, šli naspäť k nej. Odkiaľ sa v júni, v júli roku 2013 sťahovali do C. do nájomných bytov na B.. S. H. a od leta uvažovali o kúpe domu, na ktorý si ona vzala hypotekárny úver. Bol kúpený v októbri 2013 a na Vianoce už bývali na prerobenom spodnom podlaží. Nevesta jej porozprávala, že bola týraná vo svojom živote, čo jej bolo ľúto. Poukázala tiež na to, že po pôrode utiekla od staršieho syna S., nechcela sa o neho starať. Až oni ju dostali na akú takú úroveň. Obžalovaný sa jej stále zastával, poškodená jeho taktiež, nedopustila na neho. Zhodnotila, že nevesta nebola zlá, avšak správala sa tak, aby dosiahla, čo si zaumienila. Keď sa jej syn s nevestou hádali, boli to bežné manželské hádky, ktoré vznikali najmä kvôli deťom a starostlivosti o nich, no vzápätí sa už bozkávali. Podľa nej práve nevesta obmedzovala jej syna, ktorý nesmel ísť vonku, mať kamarátov, volávala mu aj niekoľkokrát denne. Podanie trestného oznámenia a zadržanie jej syna bolo pre ňu veľkou ranou, čo videla ako pomstu voči jej osobe zo strany nevesty. K staršiemu synovi si nevesta nevytvorila žiaden vzťah, dokonca mu vulgárne nadávala, správala sa tak, ako jej matka k nej. Poukázala tiež na to, že od októbra 2014 sa jej nevesta sťažovala na problémy v práci s prevádzkarom, kolegyňou a riaditeľkou. Do práce ju vozieval obžalovaný, párkrát bola pre ňu aj ona. Tiež sa jej zdôverila, že bola na psychiatrii, mala problém s alkoholom, s fajčením, útekmi z domu. Uviedla, že nevesta sa jej nikdy nestážovala na správanie jej syna, taktiež sa nestalo, že by ako matka zachraňovala nejakú situáciu, ani sa neveste nevyhrážala, že jej vezme deti.

Ku vzťahu svojho syna k alkoholu vypovedala, že nemá problémy s alkoholom a vypije si normálne, ako každý iný. Uviedla, že poslednú dobu sa u neho raz za tri mesiace opakovalo, že si vypil, čo jej prekážalo, pretože ak robil a vypil si dve pívá, tak už z nich bol hotový. Jej syn nechodil nikam s kamarátmi, ale keď doma prerábali dom aj s otcom, prišiel mu pomôcť nejaký kamarát, tak pri tej príležitosti si vypili alebo aj na oslave jej 50-ty. Nikdy nebol pod vplyvom alkoholu agresívny, práve naopak, spieval a tancoval. K návštevám do domu, ktorý syn prerábala vypovedala, že obaja s bývalým manželom k nim chodili, avšak ona menej, pretože sa musela viac venovať práci. Bývalý manžel tam bol každý deň, pretože vnuk je na neho naviazaný, pomáhal im s prerábkou domu a preto tam aj prespával. S exmanželom v čase od roku 2011 do zadržania ich syna nebývali spolu. Od detí odišla poškodená do práce s tým, že o deti bude postarané, avšak exmanžel ich nasledujúci deň našiel spať doma samé, preto kontaktovala sociálku. Neskôr boli deti zverené do starostlivosti starého otca, poškodená odišla preč a viac sa nevrátila. Potvrdila, že podala na svoju nevestu trestné oznámenie, pretože nechala deti samé. Nikto zo susedov obžalovaného a poškodenej sa nestážoval na spôsob ich života, len raz na hlučnosť počas osláv Silvestra, taktiež ju suseda upozornila, že počula ako I. deťom škaredo nadáva, že sa im vyhráža. Jej syn okolo domu robil všetky práce vrátane strechy, čo by sa nedalo pod vplyvom alkoholu a ani by si to nedovolil, tieto práce robil sám s otcom a so susedom. K vzťahu medzi poškodenou a jej sestrou, uviedla, že bola pod veľkým vplyvom svojej sestry, preto im zakázala stretávať sa u nej, v dôsledku čoho sa hnevali a vtedy bola poškodená ako vymenená. Svojho syna popísala ako starostlivého a pracovitého, choval domáce zvieratá, robil okolo domu, staral sa. Nikdy nebola svedkom toho, že by na niekoho fyzicky zaútočil. Na tele poškodenej nevidela žiadne zranenia, ktoré by mohli pochádzať z týrania, a pritom táto chodila po byte v spodnom prádle, takže by ich videla. Jej syn sa na poškodenú a na jej starostlivosť o domácnosť sťažoval len ukradomky, pričom ona videla, že pokiaľ chlapi robili okolo domu, nevesta bola v posteli, nepostarala sa o mladšieho syna ani neumarila. Potvrdila, že jej syn veľmi často používal Škodu Octavia, ktorá jej patrí, keď šiel pre poškodenú do práce, pre dieťa do škôlky, a pod., tiež že chodil do stolárskej dielne L. W., keď nebol zamestnaný. Popísala vchod do domu, v ktorom býva jej syn a jeho zabezpečenie, tak, že po ich nasťahovaní boli starý plot a bránička veľmi rýchlo vymenené, taktiež sa robil vchod. Bránička je zvonku na guľu, zo strany od dvora je kľučka otvára aj zatvára sa vždy na kľúč. Brána na auto je taktiež na uzamykanie. Vchod do domu sú bezpečnostné dvere, ktoré majú aj hornú časť na uzamykanie, tieto sa zabezpečujú stále. O incidente, ktorý sa mal stať medzi obžalovaným a poškodenou niekedy na jeseň roku 2014, svedkyňa nemala vedomosť a túto získala, keď o ňom čítala v spise, resp. jej to bolo povedané. Poukázala tiež na to, že poškodená sa jej v minulosti sťažovala, prečo si ju jej syn nechce zobrať za ženu, keď majú dve deti, ale prečo sa poškodená chcela vydať za jej syna si nevedela vysvetliť, označila to za vypočítavosť.

Svedok L. K., strýko obžalovaného, potvrdil, že obžalovaný s poškodenou a starším synom vo veku asi 2-3 mesiacov, bývali u nich asi 4 mesiace, približne 4 roky dozadu. Nebol si istý, v ktorom roku to bolo, asi v roku 2008 alebo 2009, poukázal však na to, že si ich bude pamätať jeho manželka. Spolu s nimi tam býval aj otec obžalovaného až do doby, kým obžalovaného nevzali do väzby. Od nich odišli bývať do obecnej bytovky a stretávali sa len pri robote na dome, keď bolo treba pomôcť, pritom na obžalovanom nevidel, že by mal vypité. Vzájomne sa však potom nenavštevovali. Spolužitie obžalovaného s poškodenou hodnotil normálne, ako mladomanželov, nevidel medzi nimi problém, že by sa bili alebo vadili. Ide o dvojgeneračný dom, pričom obžalovaný s rodinou býval v hornej časti domu a on s manželkou v dolnej časti. Zdola hore vedie schodište, preto by hádky bolo určite počuť. Taktiež sa nesťažovali jeden na druhého, ani keď ku nim prišli bývať, ani keď sa odsťahovali. Obžalovaný počas toho obdobia brigádoval v lese, o dieťa sa riadne starali a v tom čase nevidel na obžalovanom, že by pil alkohol.

Svedkyňa C. K., teta obžalovaného, vypovedala, že obžalovaný s rodinou býval u nich asi pred 5 rokmi, teda v roku 2011, po dobu asi 3 - 4 mesiacov. Bývať k nim prišli začiatkom roka z dôvodu, že mama obžalovaného ich vyhodila pre nehody s poškodenou. Ich prvý syn mal vtedy zhruba rok. Potvrdila, že v priebehu obdobia, keď u nich bývali, bol klud, nemali medzi sebou problémy a nikto z nich dvoch sa ani na nič nesťažoval. Nevidela, že by bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, keď bývali u nich, a ten sa v ich domácnosti ani nadmerne nepoživil, ani neponúkal pri žiadnej príležitosti. Taktiež nepobadala, že by u nich dochádzalo k nezhodám, aj keď pripustila, že bola málo doma, pretože skoro ráno odchádzala do práce, mali hospodárstvo v rodičovskom dome, kam po príchode z práce odišla a domov sa vrátili večer. Následne sa odsťahovali do obecnej bytovky, potom už v domácnosti u nich nebola, a pokiaľ prišli oni na návštevu k nim, pretože otec obžalovaného býval naďalej v dome svedkyne, sa správali normálne. Svedkyňa Q. K., družka brata poškodenej, vypovedala že, obžalovaného pozná od doby, keď sa s poškodenou zoznámili. Ich spolužitie popísala ako spočiatku bez problémové, neskôr sa občas hádali, o čom sa jej I. K. zdôverila počas telefonátov, pretože sa veľmi nestretávali. Dôvodom ich hádky bol alkohol. Tiež sa jej pri jednom z telefonátov sťažovala, že ju napadol a zbil, keď sa opil, čo bolo asi pred necelými dvomi rokmi. Bližšie podrobnosti si už nepamätala. Zranenia na poškodenej nevidela, posledné 2 - 3 roky sa nestretávali. Pred touto dobou k nim chodievala a počas týchto návštev videla obžalovaného pod vplyvom alkoholu asi raz, nevedela pri akej príležitosti. Navštevovala ich málo. Vždy o tom rozprávali telefonicky, čo bolo rôzne často, niekedy raz za týždeň, niekedy dvakrát týždenne a niekedy jej aj mesiac nevolala. Nespomenula si, či ju poškodená požiadala o pomoc. Taktiež si nespomenula, či poškodenej požičiavala detské sedačky do auta, raz ich požičiavala jej sestre, avšak nevedela, či to bolo pre deti poškodenej. Na návštevu k nim, či už bývali v byte vo Važci alebo v dome, ktorý si postavili, kde bola asi dva - trikrát, prišla tak, že zavolala poškodenej, ktorá jej prišla otvoriť. Nespomenula si, či bola svedkom nejakého incidentu medzi nimi.

Svedok L. W., vypovedal, že obžalovaného pozná od základnej školy, bližšie asi posledných 7 rokov, pretože pracovali spolu v lese a chodil mu pomáhať do stolárskej dielne. Zbežne poznal aj poškodenú, ktorá obžalovanému často telefonovala, keď mu pomáhal, pretože nevedela prebalit' dieťa a on musel hneď utekať. Aj ona občas prišla do dielne, a to asi v rokoch 2012, 2013, 2014. Obžalovaný začal do dielne chodiť asi 5 - 6 rokov dozadu, už v čase, keď býval v dome L. K. a chodieval asi také 3 - 4 roky, aj v čase, keď prerábал svoj dom. Bolo to 2 - 3 krát do týždňa, začínali neskôr ráno okolo 10 tej - 11tej až do 6 - 7 večer. Obžalovanému chodil pomáhať pri prerábke domu, málokedy sa stretol s poškodenou. Povadil sa s ňou, pretože mu stále telefonovala, takže sa nerozprávali. Nikdy nevidel, že by mala nejaké zranenie, ani monokel, ani tmavé okuliare, ani sa nesťažovala. Pri prerábke domu bol asi týždeň alebo dlhšie. Počas toho robili strechu a vtedy sa pálenka nepije, prítomný bol aj otec obžalovaného. Vylúčil, že by obžalovaný pil, keď spolu robili v dielni, taktiež preto, že chodil autom. Obžalovaného ani nevidel opitého a nemal ani vedomosť o tom, že by si vypil a pobil sa v dedine, že by bol taký prchký, ani to, že by mal napadnúť niekoho nožom. Naposledy bol obžalovaný u neho v dielni asi rok a pol, dva roky dozadu, v roku 2014, si sem tam ešte prišiel niečo urobiť. Ďalej svedok uviedol, že si pamätá, že obžalovaný bol na jeseň 2014 v dielni, keď mu mal volať otec obžalovaného, ale keďže sú to dva roky dozadu, nespomínal si.

Svedkyňa V. I., suseda obžalovaného a poškodenej, vypovedala, že obžalovaného pozná od roku 2013, keď jeho matka kúpila dom, ktorý je časťou dvojdomu, s jej domom má spoločnú stenu. Obžalovaného popísala ako šikovného chlapa, ktorý si dom prerábал sám za pomoci otca, aj jej bývalý manžel. Ako susedia boli zvyknutí si pomáhať, ale nenavštevovali sa. Jeho manželku, teda poškodenú, po nastahovaní popísala ako odmeranú, držala si od nej odstup, zdravili sa a prehodili pár viet, od istého času však I. K. už nereagovala ani na pozdrav. Nevedela uviesť, aké boli vzťahy v rodine, pretože k nim domov nechodila, bola sa u nich len raz pozrieť. Keď bol obžalovaný u nich pomáhať, poškodená mu

vyvolávala asi 5 - 6 krát za hodinu. Svedkyňa mala pocit, že skôr on ju počúval na slovo, akoby bol pod papučou. Vie, že obžalovaný sa staral o domácnosť aj o deti. Nikdy ho nevidela ožratého, pred ňou sa vyjadril, že nepije, preto, lebo sa v mladosti veľmi opil, z čoho mu bolo dlho zle. Taktiež nepočula ani, že by sa mal opiť a pobíť v dedine. Z ich domu nikdy nepočula volanie o pomoc, pritom všetko počuť do jej spálne. Vrieskať počula len poškodenú, ktorá vulgárne kričala na deti a púšťala hlasno hudbu. Nikdy nepočula ani nevidela, že by sa bili alebo mali modriny. Na jeho manželke nevidela zranenia, modriny ani rozbitú hlavu. Polícia u nich nič neriešila. Do ich rodinného domu sa dá dostať ťažko, pretože zamykajú bráničku kvôli deťom. Treba buď zvoniť alebo zavolať mobilom, avšak ona k nim nechodí, rozprávajú sa cez plot. Nebola svedkom žiadneho incidentu medzi nimi, okrem toho, keď poškodená vrieskala na obžalovaného, aby nepožičiaval ich veci. Nevšimla si ani, že by poškodená mala modriny alebo iné zranenia, tieto by si všimla zblízka pri plote alebo po príchode ku nim do záhrady na kávu. Mala vedomosť o návštevách medzi I. K. a jej švagrinou E. H., ktorá jej nikdy nepovedala, že by sa jej I. na niečo sťažovala, po nástupe do práce v hoteli jej vravela, že I. sa tam má dobre. Švagrinu H., ktorá sa k poškodenej správala dobrosrdečne, učila ju variť, požičiavala peniaze, upozorňovali, aby sa so I. nekamarátila, aby si s ňou dala pokoj. Svedkyňa skonštatovala, že teraz všetci vedia, že I. je zlý, zákerný človek. Pokiaľ sa týka návštev v dome obžalovaného a poškodenej, matka obžalovaného ku nim chodila každý deň, taktiež jeho otec, ktorý im pomáhal. Svedkyňa tiež u nich videla, sestru poškodenej s chlapom na Nový rok a potom ešte raz.

Svedok D. H., sused obžalovaného a poškodenej, vypovedal, že ich pozná odkedy sa prisťahovali a prerábali dom v susedstve. Žiadne problémy však medzi nimi neboli, no zhoršilo sa to, od času nástupu poškodenej do práce v Tatrách. Mal vedomosť o tom, že obžalovaný sa riadne staral o domácnosť a o deti. Na jeho manželku sa suseda sťažovala, že pri upratovaní mala nahlas pustené rádio. Nepočul, že by obžalovaný a poškodená na seba kričali alebo sa hádali. Ak sa mali hádať, obžalovaný radšej odišiel preč, čo zažil asi raz alebo dvakrát. Tiež nebola kvôli niečomu privolaná hliadka polície. Nie je si vedomý, že by obžalovaný mal mať s niekým v obci problémy. Hoci svedok pôsobí viac ako 12 rokov pracovne v Českej republike, kde je zvyčajne od pondelka rána do piatku, resp. štvrtku večera, domov prichádza často, nielen na víkendy, ale aj všetky sviatky a dovolenky. Stretával sa skôr s obžalovaným, ktorý chodil k nemu. S poškodenou sa od nastahovania do vzatia obžalovaného do väzby videl cez víkendy asi raz. Počas toho, ako opravovali dom, bol u nich 3-4 krát, z toho raz vonku a keď bola u nich na návšteve, čo bolo asi za obdobie rok dozadu od vzatia obžalovaného do väzby, vtedy prehodili pár slov a zranenia by som si na nej všimol. Zranenia na viditeľných miestach na tele poškodenej, keď napr. nosila krátke rukávy alebo na tvári, nevidel. Rozprávali sa sporadicky, jemu sa nezdôverila s ničím. Bavila sa skôr s jeho manželkou, od ktorej sa to potom dozvedel. Raz mu manželka hovorila asi na jeseň pred dvoma rokmi, že poškodená údajne mala mať nejakú modrinu, ale nevedel sa k tomu bližšie vyjadriť, ani či to mala byť modrina od obžalovaného. Obžalovaného opitého nevidel, ani v čase, keď prerábali dom, ani keď chodil ku nemu na kávu, priestor na pitie alkoholu nemal. Nevedel sa bližšie vyjadriť, ako sa dá dostať do rodinného domu a záhrady, ani ako sú zabezpečené vchodové dvere do domu, v ktorom bývali obžalovaný a poškodená, pretože keď ho obžalovaný pozval ďalej, tak mu aj prišiel otvoriť, je tam guľa. Až keď obžalovaného vzali do väzby, tak mu jeho manželka aj jeho sestra V. I. povedali, že obžalovaného mali vziať do väzby kvôli domácnemu násiliu.

Svedok N. W., kamarát obžalovaného, vypovedal, že ho pozná od detstva, a nevie o tom, že by mal byť hrubý alebo agresívny. Jeho manželku veľmi nepozná, bola tichá, utiahnutá, nezdravila sa, veľa sa nerozprávali. O ich spolužití nevedel veľa povedať, nenavštevovali sa, pokiaľ sa stretávali, bolo to pri tom, ako si navzájom pomáhali na hospodárstve alebo v stolárskej dielni. Ďalej svedok uviedol, že už piaty rok, teda asi od roku 2011 býva v Martine. V období od apríla 2011 do apríla 2015 sa s obžalovaným stretol priemerne asi dvakrát do roka. V období rokov 2010 až 2011, kedy ešte býval vo Važci, a obžalovaný s poškodenou začali žiť spolu u jeho mamy, sa síce oni stretávali, ale v domácnosti sa nenavštevovali. Pokiaľ bol u nich v čase, keď už bývali sami, nepripadalo mu, že by mali nejaké problémy, podľa neho si nažívali ako hrdličky. Na jeho manželke nijaké zranenia nevidel, ani sa s ňou veľa nerozprával, veľa toho nenahovorila. Nemal vedomosť o tom, že by obžalovaný holdoval alkoholu, nebol ani konfliktný, ani že by mal nejaké problémy s ľuďmi v obci, sústredil sa skôr na rodinu ako na partiu. Mal vedomosť o tom, že obžalovaný bol doma s deťmi, bližšie okolnosti nepoznal. Tiež nevidel, že by obžalovaný na manželku alebo niekoho iného zaútočil. Podľa neho bol obžalovaný pod papučou, keď mu manželka vyvolávala 50 krát za deň počas toho, ako pracovali v dielni, a kam si on po odstahovaní do Martina, chodil ešte sporadicky dokončiť veci. Stolárska dielňa sa zavrela po smrti majiteľovho brata niekedy minulý alebo predminulý rok. Poukázal tiež na to, že v stolárskej dielni sa moc nepopíja alkohol kvôli strojom, na ktoré sa treba sústrediť a taktiež brat majiteľa nezniesol nikoho pod vplyvom alkoholu, takže

je vylúčené, aby tam niekto chodil opitý. Nikdy sa nedozvedel, ani od ľudí z dediny, že by v rodine K. dochádzalo k nejakým útokom alebo k týranu v období od roku 2010 do roku 2015.

Zo znaleckého posudku č. 28/2015 zo dňa 23. 5. 2015, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria K.. D. I., ako aj z výpovede znalkyne mal súd preukázané, že obžalovaný trpí na poruchy psychiky a správania zapríčinené alkoholom na syndróm psychickej závislosti od alkoholu na hranici psychosomatickej závislosti. Ide o II. až III. varovné až rozhodujúce štádium vývoja alkoholizmu podľa Jelínkovej klasifikácie. Vyšetrením nezistila typické charakteristiky rozvinutej psychosomatickej závislosti od alkoholu. Vyšetrením nezistila príznaky závislosti od iných psychotropných a omamných látok. Požitie alkoholu odbúrava u obžalovaného mechanizmy zábran osobnosti a stavy opitosti alebo požitia alkoholu vôbec, môžu viesť k manifestácii prejavov maladaptívneho správania, jeho nevyváženej osobnostnej štruktúry. Pri danostiach trvalej abnormality osobnosti obžalovaného požívanie alkoholu akcentuje spoločensky nežiaduce prejavy v jeho správaní. U obžalovaného K. K. nezistila prejavy duševnej choroby psychózy, ani takej poruchy, ktorá by odôvodňovala, že jeho pobyt na slobode by bol nebezpečný zo zdravotného hľadiska. Vzhľadom k nežiaducemu účinku alkoholu na správanie obžalovaného navrhla vysloviť absolútny zákaz požívania alkoholických nápojov, vrátane piva s ohľadom na varovnú až rozhodujúcu vývojovú fázu alkoholizmu a aj na nevyváženu osobnostnú štruktúru, ktorá má trvalý charakter. Ďalšie požívanie alkoholu obžalovaným by mohlo vyústiť do spoločensky nežiaduceho správania. Vyšetrením nezistila také príznaky, ktoré by dávali podnet k úvahe o dezorganizovanom a bezcieľnom správaní.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa zotrvala na záveroch písomne podaného znaleckého posudku v plnom rozsahu a doplnila, že u obžalovaného nejde o typicky rozvinutý syndróm závislosti, pretože sa neliečil na oddelení. Neboli u neho pozorované typické znaky rozvinutej telesnej závislosti ani odvykacie príznaky. Závislosť je psychického charakteru. Charakteristiky jeho osobnosti poukazujú na črty nezdržanlivosti, zvýšenej pohotovosti ku vzťahovačnosti a celkové správanie naznačuje citové prežívanie, pričom nebagatelizuje účinky alkoholu a on sám pri vyšetrení zvažoval, že by mal s alkoholom prestať, aby v budúcnosti nemal v súvislosti s ním problémy. Alkohol môže u neho provokovať správanie, aké sa popisuje v spise. Ľudia s nevyváženu osobnostnou štruktúrou, ktorá bola charakterizovaná aj u obžalovaného, by alkohol nemali požívať. Citové prežívanie je preexponované, veľmi silné prežívanie, až dramatické prežívanie, kedy dochádza ku konfliktom. Ako uviedol, má veľmi silný vzťah k deťom, a alkohol tam robí problém. Obžalovaný sám uvažoval, že bolo by dobré prestať, je prístupný k tomu, že mu to škodí. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z výpovedí, ktoré sa týkali skutku, a z ktorých mohla usudzovať charakteristiky a tieto sú dostačujúce. Obžalovaný je polovici štádií, varovnej fáze, kedy dochádza k abúzu, nedochádza k odvykacím stavom, nebol hospitalizovaný, nemal epileptické záchvaty, nemal chorobné pitie, dokázal to zastaviť. Jeho pitie je excesívne, má charakter abúzu - nadmerného pitia. Nevypije si jeden poldeci, ale dá si 4 poldeci a ide domov, kde je zle, už ide do odporu, do kriku, tlmíť zlosť, hnev, už to uvoľní. Vo fáze druhej sa prikláňa k zákazu, pretože predpokladá, že sa zastaví., pričom postačuje aj toto ochranné opatrenie, ktoré bude kontrolované. Frustračná intolerancia je nenaplnenie svojich predstáv o rodine, predstavoval si svoju rodinu inak, to je frustrácia v jeho prípade. Poukázala na to, že v jeho prípade nemuselo ísť o každodenné pitie, mohla tam byť prestávka, excesívne pitie, len v určitých obdobiach. Pobyt na slobode ani pre neho, ani pre jeho okolie zo zdravotného hľadiska, nie je nebezpečný, keď nebude piť.

Zo znaleckého posudku č. 7/2015 zo dňa 24. 5. 2015, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, N.. J. N. vo veci posúdenia vierohodnosti výpovede a syndrómu týrania I. K., ako aj z výpovede znalkyne mal súd preukázané, že osobnosť poškodenej sa vyznačuje vratkou duševnou rovnováhou, úzkosťou, najmä v záťažových situáciách, celkovým depresívnym ladením, problémami v adaptácii sa na nové situácie, zníženým záujmom o ľudí, malou srdečnosťou vo vzťahoch. Schopnosť vnímania je zachovaná v medziach normy, zapamätanie a zreprodukované je defektné. Emocionálne podfarbené prežitie udalosti dokáže vierohodne reprodukovať aj napriek zníženým pamäťovým schopnostiam. Vyšetrením neboli zistené dispozície k fantazijnému spracovaniu a prezentovaniu údajov. Rovnako neboli zistené sklony k vymýšľaniu, ani k účelovému spracovaniu skutočnosti. Prežívanie úzkosti, znížený záujem o iných ľudí, depresívne ladenie, malá srdečnosť vo vzťahoch, submisívnosť a podriadivosť sú znakmi týranej osoby. U poškodenej sa prejavujú symptómy týranej osoby. Správanie sa obvineného znižovalo kvalitu života poškodenej, vyvolávalo v nej pocity úzkosti, obáv, strachu, znižovania sebavedomia. Vzhľadom k etylizmu obžalovaného znalkyňa odporučila vyšetrenie znalcom psychiatrom.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa zotrvala na záveroch písomne podaného znaleckého posudku v plnom rozsahu a spresnila, že pokiaľ uviedla v bode 2. záverov znaleckého posudku, že zapamätanie

a zreprodukované probantky je defektné, nevie presne určiť do akej miery, avšak v tomto prípade išlo o testovanie zrakovej a sluchovej pamäte, ktoré sa ocitlo v pásme defektu. V hrubých rysoch si predmety zapamätala správne. Poukázala na stranu 6 znaleckého posudku, kde na základe testu REI pri schopnosti vnímať, dosiahla nadpriemerný výsledok, v reprodukcii to bolo nižšie skóre, zrkovú pamäť sa ocitla v subnorme, čo je horšie ako podpriemer a sluchová pamäť v defektnom pásme. Medzery v pamäti poškodená nenahrádzala ničím, čo by predtým nevnímala, čiže si nevymýšľala. Pri tomto testovaní šlo o zrkovú a sluchovú pamäť aktuálnu, ktorá bola pri samotnom vyšetrení rušená ubiehaním a zníženou pozornosťou, bola v napätí v dôsledku odlúčenia od detí a toto jej tvrdenie korešpondovalo s jej výkonom pri testovaní. Výkon verbálnologickej pamäte (slovnologická pamäť) bol znížený, avšak to, čo reprodukovala bolo v zhode s tým, čo jej bolo prezentované. Uviedla tiež, že syndróm týrania neexistuje, nie je diagnosticky jednotný, ale zaužívaný v rámci pojmov. Týrané osoby sa vyznačujú určitými symptómami, faktami a konkrétne u dotyčnej posudzovanej probantky, to bolo prežívanie úzkosti, znížený záujem o iných, depresívne ladenie. Veľmi dôležitou črtou u týraných je submisívnosť, podriadenosť a tieto rysy sa zistili jednak v kresbe postavy a jednak v projektívnej technike ROR (Roschachovej projektívnej technike). Úzkosť, depresie a podriadivosť znalkyňa zistila, aj klinickým pozorovaním, avšak gro symptómov u poškodenej bolo zistené v kresbe postavy a v projektívnej technike ROR. Jednoznačne potvrdila, že na základe preštudovania spis, ktorý mala k dispozícii, výpovedí jednotlivých ľudí, výpovede poškodenej, jej výpovede v rámci vyšetrenia a testových techník, zistila, že týranie u nej je prítomné a nepredpokladá, že by si ho niesla z detstva. Na zistenie časového ohraničenia týrania však neexistujú techniky, aby sa zisťovalo obdobie, v ktorom vznikli nejaké symptómy u dotyčnej, ak by žila v prostredí srdečnom, milujúcom, pozitívnom, symptómy ako plač, úzkosť by nemali pretrvávajúť. Rozprávala racionálne, trpezlivo. Plač sa u poškodenej objavil v dvoch prípadoch a to, keď popisovala správanie sa manžela k sebe a druhý faktor bol to, že nebola s deťmi, vystupňovala sa úzkosť ešte viac. Vysvetlila, že v Hrani, kde bola poškodená v mladosti liečená sú umiestňované deti s poruchami správania a hyperaktívne deti, ktoré nie sú zvládnuteľné v bežnom živote. V rámci rodinnej anamnézy zistila, že nevlastný otec poškodenej bol alkoholik, pričom v takýchto prípadoch funguje model „akého mám otca, tak takého si zoberiem muža“. Úzkostné nastavenie, ktoré môže byť osobnostným rysom poškodenej prenášané z predošlého obdobia, však nemá vplyv na zistenú depresiú a tiež ďalšie zistené symptómy - znížený záujem o iných ľudí, smutná nálada, podriadivosť (submisívnosť), ktoré nesúvisia s tým, že bola liečená. Plač a depresívne ladenie u nej bolo prítomné jednak preto, že bola týraná manželom, resp. sa nevhodným spôsobom ku nej správal a preto, že v danom období mala obmedzenú možnosť kontaktovania sa s deťmi. Poukázala na to, že počas komunikácie, odoberania rodinnej anamnézy, bola poškodená racionálna, dokázala popísať veci primeraným, racionálnym spôsobom, bez emócií, pokiaľ sa to netýkalo detí a manžela. Sklony k vymýšľaniu, prevracaniu, atď. sa testovými technikami nezistili, tieto by sa automaticky ukázali v Roschachovom teste, ak by si vymýšľala. Ani jej odpovede neboli konfabulačné. Sugestibilita, teda ovplyvniteľnosť, resp. možnosť ovplyvnenia probantky druhou osobou, u nej nebola zistená, ovplyvniteľnosť u nej nebola zistená, nie je ovplyvniteľná druhou osobou. Chýba u nej tiež motivácia pre konfabuláciu a vymýšľanie, pretože by ním nič nezískala, a zároveň prišla o deti. V testoch vyšlo, že nie je ovplyvniteľná, týraná bola a to, že je podriadivá, že sa odťahuje od ľudí súvisí s tým, že zažila to napätie v tejto rodine a od manžela ponižovanie. Jedným zo znakov týranej osoby je aj to, že druhá strana vulgárne nadáva, osočuje. Znak tyranej osoby nemožno konštatovať na základe výpovedí iných ľudí, pretože ide o ich subjektívny názor, tieto možno zistiť na základe testov, kde sa príslušný symptóm musí prejavovať a z výpovede poškodenej, ktorej obsah však musí korešpondovať s výsledkami vyšetrenia. Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 podľa ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31. 12. 2015 sa dopustí ten, kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania, nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobiteľ jej poškodiť jej zdravie, vystavovaním vplyvu látok spôsobujúcich poškodiť jej zdravie, alebo neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať. Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a osôb zverených inej osobe do starostlivosti alebo výchovy (páchatelovi) pred domácim násilím. Objektívna stránka spočíva konaní páchatela, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti

alebo výchove, spôsobujúcej jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedenou v tomto ustanovení. Týranie je zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusi ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Tohto trestného činu sa možno dopustiť aj opomenutím povinnej starostlivosti (§ 122 ods. 1). Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (R 20/1984-I). Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona, osobou blízkou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodeneц a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Vykonaným dokazovaním, zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný K. K., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona po subjektívnej, ako aj objektívnej stránke, preto ho uznal vinným z jeho spáchania.

Súd nemal dôvod neveriť výpovedi svedkyne a poškodenej I. K., ktorej hodnovernosť bola preukázaná znaleckým dokazovaním, pričom nie je jediným usvedčujúcim dôkazom, o ktorý by súd oprel svoje rozhodnutie, jej výpoveď možno vyhodnotiť ako súladnú s ostatnými dôkazmi, ktoré boli v tomto konaní vykonané, najmä s výpoveďami svedkov R. N., S. P. a N. N., a závermi znaleckého dokazovania, ku ktorým dospela znalkyňa z odboru psychológia, ktorá jednoznačne potvrdila, že poškodená trpí symptómami týranej osoby, ktorými u nej konkrétne sú prežívanie úzkosti, znížený záujem o iných ľudí, depresívne ladenie, malá srdečnosť vo vzťahoch, submisívnosť a podriadivosť, týmito dôkazmi považuje súd vinu obžalovaného za preukázanú bez akýchkoľvek pochybností. Súd mal taktiež spoľahlivo preukázané, že obžalovaný sa protiprávneho konania voči poškodenej dopúšťal práve pod vplyvom alkoholu, sám však problémy súvisiace s požívaním alkoholu neguje, napriek skutočnostiam, ku ktorým znaleckým vyšetrením dospela znalkyňa z odboru toxikómie.

Konanie obžalovaného K. K. mal súd preukázané z výpovede poškodenej, výpovede svedkov R. N. a S. P., ako aj vykonaným znaleckým dokazovaním z odboru psychológie, ktoré jednoznačne preukázalo, že poškodená trpí syndrómom týranej osoby, o ktorého fundovanosti a objektívnosti súd nemá žiadne pochybnosti, navyše obsahuje jedno z podstatných konštatovaní na č. I. 7 znaleckého posudku, kde znalkyňa uvádza, že poškodená a výber jej partnera zapadá do modelu, že partnera si hľadáme podľa vzoru svojho otca, čo podporila aj vyjadrením na hlavnom pojednávaní, že sa jedná o skutočnosť overenú tisícmi prípadov v rámci jej praxe. Súd sa stotožňuje s tvrdením obžaloby, že k páchaniu domáceho násillia a týrania dochádza za zatvorenými dvermi a jeho preukázanie je náročné na dokazovanie. Z výpovedí poškodenej a svedkov R. N. a S. P. mal súd preukázaný a objektivizovaný incident a útok obžalovaného smerom k poškodenej v jesennom období roku 2014. Obaja svedkovia, u ktorých by bolo možné spochybniť objektivitu podaných výpovedí v prospech poškodenej, avšak významným momentom svedčiacim o ich objektivite je skutočnosť, že nehodnotili osobu obžalovaného len z negatívneho pohľadu a zámerne ho nevykresľovali len v negatívnom svetle - doslova uviedli, že nie je zlý človek, resp. za triezveho stavu je úplne iný človek, dokonca potvrdili jeho riadnu starostlivosť o rodinu, domácnosť, rekonštrukciu domu, avšak po užití alkoholu jednoznačne deklarovali problém v jeho správaní správaním vo forme fyzickej, či slovnej agresivity voči poškodenej. Pokiaľ sa týka osoby sestry poškodenej je len logické, že poškodená sa s takými závažnými skutočnostami v jej súkromnom živote, ako je násilné a negatívne správanie obžalovaného, teda manžela, zdôverovala práve svojej sestre, pričom ako obe potvrdili, majú blízky a dobrý vzťah. V tomto smere neobstojí ani námietka obžalovaného, že ich výpovede sú motivované snahou získať jeho majetok alebo jeho rodinný dom, keďže tento patrí matke obžalovaného a nie je jeho vlastníkom, o čom mala poškodená zrejmú vedomosť. Súd nemal dôvod neveriť taktiež výpovedi bývalého kolegu a nadriadeného poškodenej svedka N. N., ktorý popísal jednak prejavy správania sa poškodenej v danom období, ale aj viditeľné vonkajšie následky napádania poškodenej zo strany obžalovaného, a to modriny na krku. Výpoveď tohto svedka sa preto javí byť najobjektívnejšou a nezaujatou, teda súd ju vyhodnotil ako objektívnu a nemotivovanú žiadnym vzťahom ku stranám konania, či snahou poškodiť obžalovanému alebo prikrášliť vnímané fakty. Zároveň z časového hľadiska poskytla súdu objektívny obraz o čase páchania skutku obžalovaným. Tvrdenia rodičov obžalovaného - svedkov E. K. a K. K. staršieho, ktorí sa snažili poukázať na relatívnu bezproblémovosť spoluzitia obžalovaného a poškodenej ako málo vierohodné v snahe napomôcť obžalovanému - ich synovi, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané,

že sú v príkrom rozpore navzájom v otázke intenzity a frekvencie, ako aj správania sa obžalovaného po požití alkoholu, keď jeho otec tvrdil, že ho nikdy nevidel opitého, že nepije, avšak matka opísala hneď niekoľko situácií, kedy si vypil a ako sa pred ňou vtedy správal (hoci sa snažila vykresliť jeho správanie v pozitívnom svetle). Tiež sú ich výpovede v rozpore s inými produkovanými dôkazmi - a to závermi znaleckého posudku z odboru liečby alkoholizmu a toxikománie, ku ktorým dospela znalkyňa, ktoré dobre korešponujú s výpoveďami poškodenej a svedkov N. a P. a poskytujú obraz o vplyve požitého alkoholu na správanie sa obžalovaného, ktoré sa v tomto prípade negatívne prejavovalo najmä vo vzťahu k osobe poškodenej. Rovnako nevierohodne znie aj tvrdenie rodičov obžalovaného o pohybovaní sa poškodenej po dome len v spodnom prádle (v dôsledku čoho následne potvrdili, že na nej žiadne zranenia pochádzajúce z týrania nikdy nevideli), najmä s poukazom na vyjadrenia svedkov, ktorí poškodenú popísali ako osobu tichú a utiahnutú, ide o nelogické tvrdenia aj z dôvodu nie práve priateľského vzťahu medzi poškodenou a svokrou.

Vykonanými dôkazmi považoval súd vinu obžalovaného za preukázanú bez akýchkoľvek pochybností, zároveň však nedospel k záveru, že by protiprávne konanie zo strany obžalovaného voči poškodenej uskutočňoval závažnejším spôsobom konania, teda že by k jeho páchaniu dochádzalo po dlhší čas, v dôsledku čoho by bolo nutné kvalifikovať skutok v zmysle § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona účinného do 31. 12. 2015, tak ako to navrhla obžaloba, preto aj znenie skutku bolo upravené v súlade s tým, čo mal v tomto konaní preukázané. K vylúčeniu záveru o trvaní protiprávneho konania obžalovaného voči poškodenej po dlhší čas viedol súd najmä obsah výpovedí svedkov, ktorí prichádzali do kontaktu s obžalovaným a poškodenou v období rokov 2011 až 2014. Záver o tom, že k týraniu malo dochádzať už od roku 2011 bol spochybnený výpoveďami svedkov L. K. a C. K., v ktorých rodinnom dome žili obžalovaný s poškodenou v rokoch 2011 až 2012. Rovnako konanie v októbri 2013, keď obžalovaný mal napadnúť poškodenú v spálni rodinného domu sa v súdnom konaní nepodarilo preukázať ani z výpovede poškodenej a ani ustáliť približnú dobu jeho spáchania. V tomto smere súd poukazuje aj na výpoveď sestry poškodenej, ktorá nevedela uviesť žiadne zranenia poškodenej z rokov 2011 až 2013, vyjadrovala sa len k incidentu z obdobia leta 2014, ktorý výpoveďou svedkyne Q. K. nebol potvrdený. Pokiaľ sa týka výpovede ostatných svedkov, svedok D. H., pokiaľ poukazoval na správanie sa obžalovaného k deťom, k starostlivosti o ne, o domácnosť, keď obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu, toto nepopierajú ani nespochybujú, ani svedkovia, ktorí ho z násilného správania voči poškodenej, hoci aj nepriamo usvedčujú. Výpoveď svedkyne E. H. vyhodnotil súd ako absolútne nevierohodnú s poukazom na neodstránené rozpory v jej výpovedi z prípravného konania, ktorú v konaní pred súdom poprela. Výpoveď svedka N. W. po skutkovej stránke nepriniesla žiadne dôkazné fakty, pretože svedok v posudzovanom období nežil v obci a s obžalovaným a poškodenou prichádzal do kontaktu len sporadicky, v domácnosti ich nenavštevoval, to isté platí aj o svedkoch D. H. a V. I., ktorí nevedela uviesť, aké boli vzťahy v rodine, medzi manželmi, pretože k nim domov nechodili, vnímali ich len zvonku. Svedkyňa I. sa napriek tomu, že nebola prítomná žiadneho negatívneho správania sa obžalovaného vo vzťahu k poškodenej, vo svojej výpovedi sústredila na opisy správania a osobnosti poškodenej. Z výpovedí svedkov - susedov obžalovaného a poškodenej vyplýva, že na nich pôsobila nedostupne a utiahnuto, nejavila záujem o bližší kontakt s nimi, preto bola nimi vnímaná ako cudzorodý prvok (čo bolo citeľné najmä z výpovede svedkyne V. I., ktorá poškodenú vykreslila len z negatívneho pohľadu, nepoukázala na žiadnu pozitívnu stránku jej osobnosti, či správania).

Spôsob, akým obžalovaný nakladal s poškodenou - opakované fyzické útoky, údermi, škrtením, ohrozovaním nožom, slovné útoky spočívajúce v nadávkach, ponižovaní, vyhrážkach zabitím, vyvolávaní strachu o jej život a zdravie, taktiež bezdôvodným odopieraním spánku je potrebné považovať za spôsob vyznačujúci sa hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti, spôsob vyznačujúci sa určitou mierou trvalosti a súčasne za spôsob, ktorý poškodená vzhľadom na jeho intenzitu, hrubosť a bezohľadnosť i bolestivosť pociťovala ako ťažké príkorie, čím došlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona. Zároveň u osoby poškodenej bola splnená podmienka, že vo vzťahu k páchatelovi ide o blízku osobu v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona, keďže v čase skutku bola manželkou obžalovaného.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že pred spáchaním skutku bol riešený 3-krát v priestupkovom konaní blokovou pokutou za priestupky v cestnej premávke a v odpise registri trestov má 3 záznamy, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v jednom prípade sa konanie skončilo zmierom. Z hodnotiacej správy ÚVV a ÚVTOS Žilina vyplýva, že s jeho správaním

vo výkone väzby neboli zaznamenané žiadne problémy, pravidlá dodržiava a príkazy príslušníkov adekvátne rešpektuje, nebolo nutné ho disciplinárne riešiť, disciplinárne odmenený nebol.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného existuje jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, keďže obžalovaný pred spáchaním skutkov viedol riadny život a priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 do 8 rokov, súd pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností, pri ktorej sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, mohol ukladať trest v takto upravenej trestnej sadzbe vo výmere 3 až 6 rokov a 4 mesiace.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože je presvedčený, že takto uložený trest je primeraný a spravodlivý a dostatočne splní svoj účel najmä, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie dostatočne splní podmienený trest odňatia slobody. Súd dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne aj s poukazom na jeho snahu resocializovať sa, zamestnať sa a plniť si svoje rodičovské povinnosti voči dvom maloletým deťom, preto výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by v konečnom dôsledku mal nepriaznivý dopad na možnosť nápravy samotného obžalovaného, ale aj na jemu blízke osoby. Keďže výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky bol podmienne odložený, súd zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe. Skúšobnú dobu stanovil na 3 roky, ktorá svojou dĺžkou je primeraná a postačujúca na to, aby v priebehu jej plynutia obžalovaný preukázal, že účel uloženého trestu je u neho možné dosiahnuť aj bez jeho výkonu a je schopný v tomto čase viesť riadny život. V priebehu plynutia skúšobnej doby bude obžalovaný povinný podrobiť sa dohľadu a kontrole probačným a mediačným úradníkom príslušného súdu v pravidelných časových intervaloch tak, ako určí probačný a mediačný úradník. Ako súčasť probačného dohľadu súd uložil obžalovanému viaceré povinnosti, a to zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v priebehu skúšobnej doby a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, resp. iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorých účelom je popri výkone probačného dohľadu podporiť a zabezpečiť snahu o vedenie riadneho života obžalovaným.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.